

kor nekteri jezikoslovci hočejo; ali meni se naravnije zdi berdo, bardo, iz par — parvan ¹⁾ izpeljevati.

Ravno taka je s celtiško besedo karn, Felsen-spitze ²⁾, tudi to ima slovenski jezik: kar, ker, čer, rupes, die Felsenspitze.

Tudi beseda bann, kar po Leibnicu pomeni altum visoko, imamo Slaveni v besedi Ban rektor, dominus, princeps, gubernator. Leibnic izpeljava iz bann tudi besedo Bann, Fahne, ab elevatione, fann conspicuum, pen caput in bannus proclamatio ³⁾. Korenike vsih teh besed najdemo v sanskritu (in tako niso občinsko celtiške, temoč dedovina vsih indoeuropejskih jezikov): bha glänzen, 'conspicuum esse, bhan erschallen, schreien ⁴⁾. Dalje še se opirajo na besedo nart ⁵⁾ vis, valor, virtus, tudi ta je indoeuropejska nar, sanskrit. vir, sabinski ner, gerški *avṇo*, slavski nar, torej narava, nrava, virtus. Tako je z besedami alb, elpin, alpes, katerim odgovarjajo naše leb — lab — lib — lob — lub — lb, — zato Lubno, Lobnica, Libotin, Liboje, Lobelj itd., imena slovenskih vesí, gor, rek itd. ⁶⁾. (Dalje sledí.)

Ozir po svetu.

Rusi staroverci in gerška véra sploh.

Ker v sedanji turški vojski Rusi pravijo, da se vojskujejo za véro, da bi na Turškem rešili brate svoje, ki spoznavajo ravno tisto véro kakor oni, in ker se nasproti močni katoliški glasi *) oglašujejo zoper to početje, katero jim ni brez nevarnosti za katoliško vero, bi ne utegnili odveč biti, ako „Novice“ razločke gerške vére od katoliške tistim popišejo, ki jih ne vejo, ktere vediti pa je sedaj toliko važniši, ker se je na meji gerškega kraljestva v turški deželi, Epirus imenovani, punt med gerškimi prebivavci vnel, ki so tudi kakor Rusi staroverci. Dežela Epirus ima blizo 375.000 stanovavcov, med katerimi je 312.000 kristijanov, kateri so deloma Gerki, deloma (slavjanski) Albanezi in (rumunski) Vlahi. Enaka mešanica stanuje tudi v družih turških deželah: v Albanii, v Tesalii in Macedonii. Še bolj kakor v pravem gerškem kraljestvu (ki ima svojega lastnega kralja Otona parskega) so se v imenovanih turških okrajnah slavjanski narodi, ki so se v 6. stoletju tukaj naselili, pomešali z majhnimi ostanjki Helencov, katerih omika scer ni nikdar prave poti našla v une bolj severne kraje. Slavjanska in gerška krí se tedaj ni nikdar zedinila v en narod, in ker je en narod vedno družega preganjal in sovražil, tudi ni bila mogoča narodska omika. Le v tem so si ti narodi edini bili, da so sovražili Turka. Sovražstvo do Turkov je ostal edini narodni značaj teh ljudstev, ki so podložni turškemu sultanu. Al v teku časa se je tudi v tem marsikaj spremenilo; veliko albanskih narodov v Albanii in tračiskem polotoku se je poturčilo in pod imenom „Arnautov“ stopilo pod bandero profeta Mahomeda. Ti so zdaj naj huji sovražniki Grekov, in z njih pripomočjo le je zamogla turška vlada v letu 1821 ubraniti, da se ji niso mogli, po izgledu malega gerškega kraljestva, tudi stanovniki Epira, Albanije, Tesalijs in Macedonije odtergati.

¹⁾ Eichhoff 120. — ²⁾ Leibnitz 102. — ³⁾ Leibnitz Coll. ety. 92. — ⁴⁾ Eichhoff 234. — ⁵⁾ Dr. Zeus Gramm. Celt. 78. — ⁶⁾ Današnja Cernagora se je velela o času Plinia (Plin. H. N. III.) ager Labeatum, to ni nič družega kakor okrožje Labljanov, Lobljanov, Lubljancev, Lbljancev = Gorcev, Cernogorcev.

*) „Univers“, katolišk list v Parizu, svetuje celò Napoleonu da naj naravnost reče rusovskemu caru: „Ti imaš pod naj hujim jarmom 14 milionov katoliških kristijanov. Francozka dežela ne more več terpeti mučenja njih; postavi spet altarje njene! Moja zmaga naj osvobodí katoliško vero — in ta svoboda katoličanov naj je delež mojega plena!“

Naj že je kakor hoče, in naj, kar se sedaj tudi za gotovo povedati ne more, delajo Gerki za se, da bi razširili sedanjo majhno gerško kraljestvo v veliko in mogočno, kakor je nekdaj bilo, ali naj delajo za Ruse: toliko je gotovo, da bandero gerške vére se predstavlja sedaj kot klic na vojsko, in da v tacih okoljšinah je mikavno, poznati véro starovercov, in toliko važniši je to, ker je to bandero razstavil, kolos ruskega carstva, v katerem, kakor „Neven“ pravi, sonce nikdar ne zahaja, — ki ni le država, temuč tako rekoč cel svét, — ki obsega deveti del ljudi naseljene zemlje in 28. del cele zemlje, — ktereга, ako bi ga popotnik prehoditi hotel in bi vsaki dan 16 milj hodá storil, bi mogel enako potovati skoz četert leta, — katero se razširja od Nemčije do Kine in severne Amerike, od belega do črnega morja, — v katerem na enem mestu sapa iz ust zmerzuje v led, na drugem dinje zorijo“.

Greki so scer kristijani, pa ne katoliški kristijani; gerška vera se tedaj loči od katoliške vere, in sama še je razcepljena v dve stranki: eni so nezedinjeni Greki, drugi zedinjeni Greki; prvi se v poglavitnih rečeh ločijo od katoliške, — drugi so se večidel zedinili s katoliško, se tedaj „zedinjeni“ Greki imenujejo.

Nezedinjeni Greki se imenujejo tudi staroverci zato, ker se ravnaajo v verozakonu, šegah in cerkvenih napravah po kristijanski veri, ki je bila v gerškem carstvu ustanovljena in v starodavnih časih (v 5. stoletju, tedaj pred 14 sto leti) po zmislu patriarhov v Carigradu, Aleksandrii, Antiohii in Jeruzalemu osnovana. Ker se staroverci terdno deržé pravíl te po njih mislih prave cerkve, se imenujejo tudi pravoverci in svojo vero zovejo pravoslavno vero (orthodoxe Kirche).

Zgodbe popisati te razkolnosti ali razdertije, ki je pod papežem Leonom IX. popolnoma ločila gerško cerkev od katoliške, ne spada v namen tega sestavka, v katerem hočemo le ob kratkem povedati pravíla gerške cerkve, po katerih se loči od katoliške.

(Konec sledí.)

Slovanski običaji.

Ženitovanje v Dalmaciji poleg turške meje.

(Dalje.)

Po dokončanem kosilu se spremljajo na poroko, domačin pa iznese dare in daruje svate od prvega do zadnjega: naj prej iz desne roke dá vsakemu pozlačen cvet (pušlec), ktereга si obdarovanec za uho zatakne ali na persi; na to dene vsakemu na levo ramo robec, govoreč na priliko: starašini, kteremu ga naj prej daje: „gospod starašina, da ti je čast!“ Starašina od svatov je paziti dolžan, da vsaki svat svoj dar dobí; zraven tega mora tudi paziti, da dobí robec za družega starerega svata od svata, ki je ostal doma v ženinovi hiši, da ukazuje in pripravlja karkoli za pír, in za popa, ki bo ženine poročal; zastavnik gleda, da dobí robec za cerkveno zástavo, in za dete, ki se bo izneslo pred nevesto, ko bo prišla v hišo.

Kadar se darovi med svate delijo, popevajo snahe in dekleta sledečo pesem:

Risan (Risano) grad lepo naše stanje!
Na tebi so troja vrata stala:
Na ena vrata sonce je sijalo,
Na druga pa živa voda vrela,
In na tretja Kostovi, svatovi,
Med njima sta déver in devica,
Ter čakajo dara od dekleta,
Stanina se hitra našla mati
Iznesla je gospodske darove,
Da daruje vse po redu svate;

O Noriku in Noreji.

Spisal Davorin Terstenjak.

Drugi članek.

Zgodovinski pregled.

(Dalje.)

Navajajo še nasprotniki našega historijskega tendenja besede koppa ¹⁾, vertex, apex, crista, mi pa jim pokažemo naše kopa, kopica; — keltškemu glam, glamhus, Spalte, Schlucht ²⁾, našo klan, pomanjšano klanec. Gališkemu Cran ³⁾ Haupt, Spitze odgovarja slovenska gran, kar v narečjih pomeni Eeke, Spitze, Gränze, zato granica. Glasnika *g* in *k* pa se rada spremenjata, na priliko: gruška in kruška, gavran in kavran. Še slovenski narod govori granica in kranica. Gran je tedaj toliko kot kran, in Kransko in Krajnsko pomeni edno, ker je kraj = kranj, Eeke, Spitze, Rand, Gränze. Ni tedaj treba prepričati: ktera pisava da je boljša: „Krajnc“ ali „Kranjc“ — obojno se je na enem berdu stakalo. Primeri še poleg tega sanskritski shira, caput, *शिरा*, *शिरा*, cranium, sanskritski shila saxum, sanskritski sh=k—c—č, dalje sanskritski shruga, cornu, cacumen montis. Takošna je tudi z besedo staronordiško un, on, oun ⁴⁾ voda. Ime česke reke Ondava priča, da je beseda on tistega pomena. Tudi beseda mur, kar v celtškem pomeni zaklep, Einschliessung, Maure, Mauer, ni izključivo celtiška, ker korenika mur se najde v sanskritu in pomeni okleniti, pozna jo Nemec v svojem Maure, Mauer, ima jo Dalmatinec in Režijan v besedi mir = murus, kakor tudi Let in Litvan murus, muras ⁵⁾.

To so skoro vse besede, na ktere se celtomanski historiki opirajo; al vsi ti jezikoslovni dokazi izgubijo po takem vso svojo dokazavno moč; zdaj še njim ostaneta Strabon in Zosim, ktere izreke bomo skoro presojevali začeli ⁶⁾.

Vindiški narod Norikov s svojimi posebnimi rodiči je tedaj v predhistorijski dobi iz iztočne Azije v Evropo se preselil. Svoje ime je dobil po Naru, pri imenu Višnutovem, kteri se je v podobi bratov Nar in Narain v puščavo podal in tam izgled pokornega življenja davši si naj višjo popolnost zadobil ⁷⁾. Nar se veli v sanskritu mož. Dažela bi se mogla tedaj veli Narska, Narova in prebivavci Narjani, Naršanci. Sanskritski *a* pa spreha jezikovski (sprachlich) v o. Glasnika *o* sanskrit še ne pozna, njegov *o* (guna) so le iz *u* + *a* nastali. To jezikoslovno pravilo velja, da kratki *a*, in ta se v besedi nar najde, spre-

haja v mlajših dialektih v o. Primeri še način govorjenja grôd, môtî, blôto, dôjo murskih Polaucev in Pohorcev, namesto grad, mati, blato, dajo.

Poterjujejo nas v resnici izpeljevanja imena Noricus, Noricum, iz Nar, lastna imena Narius, Norica, Noriana ¹⁾, Muson, Musa (Mužan, Muža), in polatinčena Mascius, Mascellus, Masculus, Masclus, Masculinus, Viriatus, Viriata ²⁾. Imena Mascius, Mascellus in slična so tako sila pogosto na noriškimi spomenikih, da vsak trezen preiskovavec pri prvem berilu mora ostermeti in misliti, da to ni mogoče, da bi se bila rodovina Masciev, Mascellov, Masculinov tako obilno po Noriku razširila, marveč, da to ime mora verozakonsk pomen imeti. Na gornjih štajarskih kamnih sem našel žensko ime Mosaicula (Možikula) in na Koroškem spomenik: Genio Noricorum, in imena mož, ktera sta ga postavila, sta Masculus in Masculinus!! ³⁾ Duhu Možkancev — Možakov, Možina in Možak. Primeri ime bulgarskega vodja Mužok ⁴⁾. Še današnji dan živi na boku malabarskem indijska kasta z imenom Nar, Nair, kar James Mill prestavlja v Männer, Herrscher, možovi, gospodarji ⁵⁾. V ljutoberski fari (v Lotmergu) ste dvé sosedne vesici, od kterih se prva veli Noršanci, druga Babinci; brez dvombe ste te imeni nastale po častji Višnu, Nara, Moža in Bhavany, Babe. Na Dravskem polju blizu Ptuja je ves Možkanci in na Koroškem nahajamo rečici Norinjo in Možnico ⁶⁾. Iz Nar pa je napravljeno njegovavno ime Narko, Nazko (*r* = *z*, primeri cureiti in cuzeiti ⁷⁾, porenem in poženem ⁸⁾. Po tem imenu najdemo med ruskimi Slaveni rod Nazkov (*Назков* ⁹⁾, in rodovine z imenom Nazko se najdejo na Štajarskem na Pohorji, v slovenji Bistrici, v Mariboru. V besedi Nar ima nemška beseda Naar (bedak) svoj povod, kteri Adelung ¹⁰⁾ ni mogel korenike najti. Nastalo pa je to nemško poznamljenje po ravno tisti narodni meržnji, kakor iz Slav Sklav, Schiavo (v dvojnem pomenu Slav in rob ali sužinj) kakor iz Brutus Brutius, latinski brutum.

(Dalje sledi.)

Ozir po svetu.

Rusi staroverci in gerska véra sploh.

(Konec.)

Gerška véra nezedinjenih Gerkov ali starovercov se loči od katoliške v sledečem: Sveti duh po njih véri izhaja edino le iz Boga očeta, ne pa iz Boga očeta in sina. Ona spozná sicer tudi 7 sv. zakramentov, pa s sledečimi razločki: pri sv. kerstu se mora celi život kerščenika trikrat vtopiti v vodo, in ob enem, ko se človek kersti, prejme tudi sv. birmo ktera storí še le popolnoma sv. kerst po njih véri. — Staroverci verujejo kakor katoličani, da se pri sv. maši kruh in vino spremení v Jezusovo telo in njegovo sv. rešnjo krí, pa kruh ni opresen in vino mešajo z vodo po šegi jutrovih dežel; pri sv. obhajilu prejme vsak, tudi

¹⁾ Leibnitz Collect. etym. 107. — ²⁾ Glej: die Gräben von Hallstadt od Gaisbergera str. 21. — ³⁾ Muhar Geschichte der Steier. I. str. 12. — ⁴⁾ Ravno tam, str. 24. — ⁵⁾ Eichhoff 232. — ⁶⁾ Muhar si je prizadeval v današnji nemšini štajarski še dosti celtiških besed najti, ktere še šotško narečje pozná, ali te so večidel onomatopoetiške ktere vsak jezik pozná, postavim: Chlish, Chlash, Klič, klač, pish, Wasser lassen, pissen, horvatski pišati. Runsh, mit einem Ton essen, wie wenn man Salat kaut, slov. hrustati. Wiar, Damm, Wehre, sanskrit. var, slov. var, varoš, vir, ovir, Bile, Bilch, slov. plh, korenika tiči v besedi plesenj, Schimmel, litv. in letič. pelesi; Bran, Brein, Grütze, slov. ber; pig, Schnabel, rezijski pikaš. Kar, Karren, slov. gare, lat. currus; dussel, ein Geist, slov. dušek; rhig, Rinne, slov. rika. Marka, Schindmähre, slov. marcina; ur, divji bik, slov. ur; arat, pflügen, slov. arati, orati. Slovenski marha, ilirski marva pa nima enake korenike z besedo marcina in mercina, temoè marha je iz sanskritskega mrga, quadrupes. (Glej Muharovo etymologisko dokazovanje v njegovi zgodovini štajarske zemlje I. od strani 3—40, večidel pod opazkami. — ⁷⁾ Wagner Ideen zu einer allg. Myth. p. 37. Dr. Vollmer Myth. pag. 829.

¹⁾ Apian 123. — ²⁾ Muhar Geschichte der Steier. I. 426. 427. 428. 382. 419. 439. — ³⁾ Ankershofen Handb. der Gesch. Kärnth. IV. V. — ⁴⁾ Šafařík Slavische Alterth. II. 157. — ⁵⁾ Geschichte des britischen Indien I. Gloss. XXXII. Ravno tam nahajam besedo slovensko kos, ein Theil, ein Stück, v indiskem pomenu ein Längenmass von etwa zwei englische Meilen. Mill. Gloss. 30. Dalje besedo petah, ein Anwohner eines befestigten Orts; primeri lastna imena slovenska Petovar, Petrovaradin, tudi besedo ryot, rot, Landbauer, primeri slov. rataj, kar enako pomeni. — ⁶⁾ Glej Karte von Kärnten od Wagnerja. — ⁷⁾ Habelich Lex. sub voce. — ⁸⁾ Monumenta frisingiensia. — ⁹⁾ Šafařík Slav. Alterth. I. 213. — ¹⁰⁾ Adelung Wörtl. pod besedo Naar.

otroci, kadar jih obhajajo, sv. kruh na žlici, ki je napolnjena z blagoslovljenim vinom. Duhovni njih sesmejo z devico, nikdar pa ne z vdovo oženiti, le minihom in noter doli do škofa višjim duhovnikom, ki se vselej volijo izmed minihov, je zakon prepovedan; vdrugič pa se ne sme noben pop oženiti, zato se popi vdovci, ki večidel tudi zgube svojo faro, podajo v samostan in se hieromonahi imenujejo. Zakon sploh se po gerški véri odvezati dá; postave pa, ki prepovedujejo zakon med bližnjo žlahto so zelo ožre, in 4krat se ženiti ni nobenemu pripušeno. Dalje se loči gerška véra od katoliške tudi v tem, da s sv. oljem se ne mazilijo le umirajoči, ampak tudi bolniki za ozdravljenje, za odpusčenje grehov in posvečenje duše, — víc po gerški veri ni, tudi odpustkov ne; — papeža ne spoznajo staroverci; naj višja deželjska in duhovna oblast je pri Rusih zedinjena v oblasti cesarja. Izrezanih, izsekanih ali vlitih podob v cerkvah svojih ne terpi ta vera, ampak podobe Kristusa, device Marije in svetnikov, ki jih imajo v cerkvah in v hišah, so le malane na planem ali k večjem z biseri umetno okinčane; le edina rusovska cerkev ima na oltarjih svojih tudi iz lesa ali kamna izdelane podobe. Svetnike, posebno pa mater božjo Gerki zelo časté. Za pokoro imajo posebno post, ob katerem jim je le vžitek sadja, zelišč, kruha in rib pripušen; postijo se vsako sredo in petek, sicer imajo še 4 velike poste med letom. Božja služba v gerški cerkvi obstoji iz maše in mnogih molitev; ljudstvo ne poje v cerkvi, ampak posebni pevci so povsod, ki pojejo psalme in himne; godba in vsaka druga cerkvena muzika je prepovedana. Pridige in keršanski nauk so redki; v Turčiji pridigovajo le višji duhovni; na Rusovskem je bilo pridigovanje pod carom Aleksejem v 17. stoletju celó ožre prepovedano. Dušni pastirji so razdeljeni v liturge, pevce, predbravce, nižji diakone in diakone, — duhovniki, ki opravljajo službo božjo v velicah in poglavnih cerkvah, so popi in nadpopi. Čez nadpopa je nemore noben deželjsk duhoven prineesti, škofo volijo vselej le izmed minihov, iz škofov nadškofe, metropolitane in patriarhe. Na Rusovskem je 31 škofij. Gerška cerkev na Turškem se ravna po naj starejši osnovi. Patriarh Carigradski je glavár gerške cerkve v Turčiji. Lahko je zapopasti, zakaj se turški sultan brani, da bi car rusovski si ne prilastil duhovne oblasti čez Gerke na Turškem.

Že pred sto leti pa se je začela tudi gerška cerkev ločiti v mnoge stranke, kakor so bili Strikolniki, razkolniki, Filiponi, Duhoborci, ki pa so se večidel spet pogubili. V 17. in 18. stoletju so misionstva Jezuitovz modrim, ne prenapetim postopanjem veliko veliko starovercov, ki so preganjani na Turškem, pobegnili na Ogersko, Horvaško, Slavonsko, Dalmatinsko, Laško itd. v poglavnih delih zedinili s katoliško vero, ki se zatega voljo zedinjena gerška vera imenuje. Zedinjeni Greki verjejo, da sv. duh izhaja tudi od Boga sina; oni spoznajo papeža in verjejo na více, kakor katoličani. Kar pa notranjo cerkveno osnovo vtiče, kakor imena duhovnih služb in častí, zakon duhovnikov, brade in kape njih, gerški jezik pri službi božji in sv. obhajilo s kruhom in vinom, so obdržali še od starovercov.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Gradca. Naša kupčijska zbornica je nasvetovala ministerstvu, naj bi se napravila železnica čez Lipnico na Koroško in čez Spielfeld v Veliko Kanižo na Ogersko.

Iz Pole v Istrii. Ker že dolgo časa ni bilo nič od tega kraja v „Novicah“ pisano, mislim, da jim ne bo neljubo od tukaj kaj slišati. — Naj poprej nekoliko od mesta.

Pola — to je, kraj poleg morja, košček hriba ali kakošnega drugega kraja zemlje — je slavenska beseda; in to nam kaže, da so bili tudi njeni vtemeljitelji ali Slaveni ali pa ljudje, ki so tukaj na slavenski zemlji s Slaveni v spravi živeli. Koliko je tega res, koliko ne, ne bomo pretresovali, samo povemo, kar ljudstvo pripoveduje, rekoč: da stara Pola bila je sozidana na bližnjem hribu morja, na katerem je še zdaj en del mesta; sozidali so jo bili Kolki, kateri so prišli od črnega morja v ta kraj, ob času ko so Argonaute podili in lovili, in mislili jih tukaj z ukradeno Medeo in z zlatim runom najti; ker jim je pa kraj dopadel, so se tukaj naselili. — Morebiti pa tudi, da v tej pripovedki je preseljevanje ljudstva ob času Darija zapleteno, ker tačas so tudi Istri *) (prebivavci pri reki Istri, Donavi) sem prišli. Verh hriba je bil s plaščem vterjen, in mesto je bilo tudi kakor terdnjava. V medprostorju na hribu je stal tempel (molivnica) paganskega boga Jupitra. V sredi 17. stoletja je bil ta kraj od Benečanov v terdnjavo prena-rejen.

Ob času rimske oblasti je bila Pola, kar okraj zadene, enmalo vekši ko zdaj, samo da hiše so bile bolj tesno ena pri drugi sozidane, kar se še zdaj lahko vidi na razvalinah okoli hriba in po hribu. Rimci so bili mesto olepšali z veliko lepimi poslopji. Molivnice Augusta, boginje Diane itd. so bile dela, katerih ostanjki še dan današnji serce človeka s čudenjem polnijo. Amfiteater je stal zvonaj obzidja na severno-iztočnem kraju; njegovi zidovi stojé še zdaj; v njem je ob orjaških igrah lahko 40.000 oséb prostor imelo. Še drugo gledišče je stalo na drugem kraju mesta, bolj proti jugu, in tudi od tega je bilo nedavno podstavno zidovje najdeno. Stalo bi še gotovo kakor amfiteater, pa Genuezi so ga v 14. stoletju poderli, in z njegovim kamnjem terdnjavo na hribu popravljali. Od teh dvéh poslopij naprej so bile male kočé, za kmete, za ubogo ljudstvo in za sužne.

Iz tega malega se vidi, da Pola je marsikaj doživela; nekaj časa je bila samostalna, potem so se Rimci tukej naselili, in v 10. stoletju je prišla pod beneško ljudovlado pod beneškim vladarjem Petrom Orseolom. Benečanov se je večkrat rešila, pa bila je spet premagana. Dože Jakob Tiepolo jo je pervikrat požgal, in to nesrečo je Pola mogla večkrat terpeti; celó Genuezi so jo v letih 1354 do 1379 večkrat obropali in popalili; komej pa, da se je od teh nesreč malo okrepčala, so jo terle in gulile strašne in kužne bolezni, in v benečanskih letopisih se bere, da je v teh nesrečnih časih skorej vse stanovnike zgubila, da so Benečani begunce in malopridneže iz turške vojske sem naselovali, pa vse zastonj, ker po dokončani bolezni je — kakor se bere v beneški zgodovini — komej 30 oséb ostalo.

(Dalje sledi.)

Iz Zagurja na Notranjskem. Žn. Tudi pri nas je dan za dnevom revšina hujši, ker so pičili poljski pridelki ljudem večidel čisto pošli, zaslužek po cestah pa je redek in slab. Ni tedaj čuda, da se zmeraj bolj čujejo mili glasovi: „kaj bo, kaj bo spomladi!“ Bog daj, da bi se železnice pri Košani kaj bolj živo prijeli delati; če ravno je zaslužek majhen, ker ne plačujejo višje kakor 38 do 40 krajc. na dan, bi se ljudstvo vendar preživilo, dokler Bog kaj boljšega dá. Pred malo tedni ste dve mlade ženski, ko je hud mraz na Pivki razsajal, med Zagurjem in Knežakom, ki nista več kot čertert ure vsak sebi, pozeble.

Iz Gorenskega. Na Dolgem je ponoči od 10. do 11. t. m. oginj štiri hiše vpepélil; v hiši, kjer je

*) Ali je Istrija prišla svoje ime od Istrov, ali od polostroga (polotoka), ker kraj pri morju je poln ostrogov, se ne vé za terdno; jaz sem poslednje misli. Pis.